

Naturalisatie van Boes, Johannes Adriaan
en 21 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Boes, Johannes Adriaan en 21 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De voorgedragenen in artikel 1, onder 1 en 10, zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, 5de, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) hun Nederlandse nationaliteit hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten Nederlands grondgebied. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs. Aangezien zij van goed maatschappelijk gedrag zijn, bestaat er alle aanleiding hen door naturalisatie wederom de staat van Nederlander te verlenen.

De verzoeker, Jan Bijlsma, genoemd in artikel 1, onder 2, is in 1924 te Doetinchem als Nederlander geboren. Door in 1953 vrijwillig, zonder Koninklijk verlof, in dienst te treden van het Franse vreemdelingenlegioen verloor hij zijn Nederlanderschap. In 1954 keerde verzoeker naar ons land terug. Hij is zich Nederlander blijven gevoelen. Als onderwijzer voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker Rudolf Carli, genoemd in artikel 1, onder 3, is in 1931 te Semarang in Indonesië uit Nederlandse ouders geboren. In 1950 opteerde verzoeker voor de Indonesische nationaliteit. Hij betreurt thans deze stap. Verzoeker, die in Nederlands-Nieuw-Guinea woonachtig is, heeft als timmerman voldoende inkomsten.

De Duitse verzoekster Lydia Christine Heinzlmann, genoemd in artikel 1, onder 4, is in 1936 te Apeldoorn geboren. Met uitzondering van het tijdvak van 1944 tot 1946 heeft zij steeds in ons land gewoond. Verzoekster genoot Nederlands onderwijs. Zij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Als lerares aan een huishoudschool voorziet zij in haar onderhoud.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de verzoeker Joseph Henri Jeanty, die in 1908 te Klaten in Indonesië als Nederlander werd geboren. Uit economische motieven opteerde hij in 1951 voor de Indonesische nationaliteit. In 1957 kwam verzoeker naar ons land. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Eugenie Henriette Vredeäna Knaap, de verzoekster genoemd in artikel 1, onder 6, is in 1892 te Muntok in Indonesië uit Nederlandse ouders geboren. Zij verloor haar oorspronkelijke nationaliteit door in 1951 voor het Indonesisch staatsburgerschap te opteren. In 1955 vestigde verzoekster zich hier te lande. In haar onderhoud wordt voorzien.

De Duitse verzoeker Karl Theodor Christianus Lennertz, genoemd in artikel 1, onder 7, is in 1937 te Oss in Noordbrabant geboren. Verzoeker genoot Nederlands onderwijs en ontving een Nederlandse opvoeding. Hij gevoelt zich Nederlander. Als stoffeerder voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoekster Sinem, weduwe van Jakob van Delft, genoemd in artikel 1, onder 8, is in 1885 te Wonosobo in

Indonesië geboren. Verzoekster, die door haar huwelijk het Nederlanderschap had verkregen, opteerde na de soevereiniteitsoverdracht voor de Indonesische nationaliteit. In 1955 vestigde zij zich in ons land. Verzoekster zou gaarne in haar oorspronkelijke staat worden hersteld. Zij geniet pensioen. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt haar de naam „Sinem” als geslachtsnaam en de naam „Jacoba” als voor-naam te verlenen.

In artikel 1, onder 9, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Hendrik Veldhoff geboren in 1932 te Vriezenveen in Overijssel. Verzoeker heeft steeds in ons land gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als betonwerker heeft hij genoegzame inkomsten.

De verzoekers genoemd in de artikelen 2 en 3 bezitten allen de Duitse nationaliteit en zijn zonder uitzondering gehuwd. Om de redenen vermeld in de memorie van toelichting op het ontwerp van wet tot naturalisatie van Franz Blasl en 29 anderen (1956—1957 — 4434), worden hun vrouwen in artikel 4 afzonderlijk ter kosteloze naturalisatie voorgedragen.

De verzoeker Marinus Kühn, genoemd in artikel 2, is in 1928 te Haarlem geboren. Hij heeft steeds in ons land gewoond. Verzoeker genoot Nederlands onderwijs. Hij is in geest en leven Nederlander en voorziet als chauffeur in het onderhoud van zich en zijn gezin.

In artikel 3, onder 1, wordt voorgedragen de vermoedelijk Duitse verzoeker Wilhelm Heinrich Klein, geboren in 1902 te Amsterdam. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Verzoeker trad in 1920 als vrijwilliger in dienst van het Koninklijk Nederlands Indische Leger. In 1950 werd hij als adjudant-onderofficier eervol uit de dienst ontslagen. Hij geniet pensioen. Verzoeker wordt voor kosteloze naturalisatie voorgedragen omdat hij tot voor kort in de Nederlandse administratie als Nederlander te boek heeft gestaan.

De verzoeker Herbert Meyer, genoemd in artikel 3, onder 2, is in 1908 te Frankfort aan de Main in Duitsland geboren. Sedert 1935 is hij in ons land woonachtig. Verzoeker heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij daadwerkelijk deelgenomen aan het verzet. Verzoeker wordt daarom voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. Als grafisch-ontwerper heeft hij voldoende inkomsten.

Voor de in artikel 5 voorgestelde Indonesische verzoekers wordt kosteloze naturalisatie voorgesteld omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren.

De verzoekster Martha Gobus, genoemd in artikel 5, onder 1, is in 1938 te Soerabaja in Indonesië geboren. Zij bezat oorspronkelijk het Nederlanderschap. Haar vader overleed in 1939; in 1949 hertrouwde haar moeder met een inheems Nederlands onderdaan-niet-Nederlander. Bij de soevereiniteitsoverdracht verkreeg verzoekster ingevolge artikel 8 van de Overeenkomst Toescheiding Staatsburgers de Indonesische nationaliteit. Sedert september 1958 woont zij in Nederland. Als steno-typiste voorziet zij in haar onderhoud.

Henri Herbert Kops, de verzoeker genoemd in artikel 5, onder 2, is in 1925 te Klaten in Indonesië geboren. Verzoeker, die gehuwd is met een van origine Nederlandse vrouw,

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

heeft na de soevereiniteitsoverdracht de Indonesische nationaliteit verworpen en geopteerd voor de Nederlandse nationaliteit. Hij werd in het bezit gesteld van een Nederlands paspoort. In 1953 bleek echter, dat de uitgebrachte optie geen rechtsgevolgen heeft gehad. Verzoeker kwam in 1957 naar ons land. Hij gevoelt zich Nederlander. Als vulcaniseur heeft hij voldoende inkomsten.

De verzoeker Zadrach Latuny, genoemd in artikel 5, onder 3, is in 1928 te Bandoeng in Indonesië geboren. Sedert 1951 woont hij in ons land. Verzoeker is ingeburgerd. Als werktuigkundige heeft hij voldoende inkomsten voor zich en zijn gezin.

De verzoeker Rachmad, genoemd in artikel 5, onder 4, is in 1927 te Balapulang in Indonesië geboren. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Sedert 1949 woont verzoeker hier te lande. Als radiotechnicus heeft hij genoegzame inkomsten. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt hem de naam „Jadzi” als geslachtsnaam en de naam „Rachmad” als voornaam te verlenen.

In artikel 5, onder 5, wordt voorgedragen de verzoeker Johan Timisela, geboren in 1932 te Bandoeng in Indonesië. Sedert 1951 woont verzoeker in Nederland. Hij volgde met goed resultaat een opleiding aan een Middelbare Technische School hier te lande. Als aspirant-technisch ambtenaar voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Constantijn Alfonsus Wattimena, genoemd in artikel 5, onder 6, is in 1930 te Nusalaut in Indonesië geboren. Van 1947 tot 1951 deed hij dienst in het K.N.I.L. In laatstgenoemd jaar kwam verzoeker naar Nederland. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als zeilmaker heeft hij voldoende inkomsten.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.